

JEZUSOVI BLAGRI

(Mt 5,1-12a)

Ko bi blagre pisali ljudje, bi jih sestavili drugače. Sicer jih pa že sestavljajo: Blagor bogatim, lepim, zdravim, močnim, tistim, ki počno, kar se jim zljubi (ali pa nič); blagor tistim, ki malo delajo, pa imajo mastne dohodke; blagor brezobzirnim in predrznim, ki si vse upajo; blagor tistim, ki so si tako zamorili vest, da jih ni strah ne sram početi kakršnokoli hudobijo in umazanijo.

Da bi takšni blagri nekaterih prinesli strahoten neblagor večini, si ni težko predstavljati. Včasih to že okušamo.

Jezus postavlja s svojimi blagri protiutež človeški samopašnosti. Usmerja nas od nas samih k drugim; od telesnih dobrin k duhovnim; od vrednost, ki se nam ponujajo tu, k vrednotam, ki nas čakajo v nebeškem kraljestvu. Ne zapoveduje jih, tudi mej jim ne postavlja. Kdor more razumeti, naj razume, kolikor more; kdor more doseči, naj doseže, kolikor more.

Jezusovi blagri torej niso nekaj, kar bo nekoč prišlo samo od sebe in čez noč. Naloga so, ki jo je potrebno že tu na zemlji uresničevati. Nebeškega kraljestva ne smemo pričakovati šele v nebesih. Že tu moramo odpravljati revščino, preprečevati nasilje in krivice, uvajati mir in širiti usmiljenje. Za čistost srca se moramo že tu vsaj toliko truditi, kot se trudimo za čistočo telesa in stanovanja.

Ta »že tu« pa bo dosegel svojo končno dovršitev šele v nebesih. Šele tam bomo zares blaženi, šele tam bodo zavezana usta vsem lažnivcem in obrekljivcem. Naše srce bo tako dolgo nemirno, dokler se ne bo šele tam umirilo v Bogu. Blagor ubogim se bo uresničil šele takrat, ko bo Bog naše edino pa tudi popolno bogastvo.

Vsa lepa pričakovanja blažene večnosti so prazna, če ne bomo postavljali temeljev te blažene večnosti že v tem življenju. Toda vsa prizadevanja za boljši tukajšnji jutri bodo jalova, če ne bodo imela svoje utemeljitve in sovje dopolnitve v onstranstvu.

»Blagor ubogim v duhu,
kajti njih je
nebeško kraljestvo.
Blagor krotkim,
kajti ti bodo deželo posedli.
Blagor žalostnim,
kajti ti bodo potolaženi.
Blagor lačnim
in žejnim pravice,
kajti ti bodo nasičeni.
Blagor usmiljenim,
kajti ti bodo
usmiljenje dosegli.
Blagor čistim v srcu,
kajti ti bodo Boga gledali.
Blagor miroljubnim,
kajti ti bodo Božji otroci.
Blagor tistim,
ki so zaradi
pravice preganjani,
kajti njih je
nebeško kraljestvo.«
(Mt 5,3–10)

Po: F. Cerar

RAJNI IN ŽALUJOČI

Poslavljanje od ljudi, ki so nam bolj ali manj blizu, ki so del našega življenja ali pa jih poznamo samo od daleč, ki bi jih pogosto želeli še imeti ob sebi, se nam dogaja vsak dan znova. Če to hočemo ali ne. Včasih je slovo težko že takrat, ko odhaja nekdo samo za nekaj časa, pa vemo, da se bo vrnil. Kako čisto drugače pa je seveda takrat, ko nekdo umre in ga v takšni obliki, kot je tu in sedaj, ne bo nikoli več. Takrat se za mnoge zruši svet in traja kar nekaj časa, da se spet poberejo. So pa tudi takšni, ki se ne poberejo več in neizmerno žalujejo do smrti.

Vsak človek žaluje na svoj način in je težko reči, kaj je normalno žalovanje. Koliko časa smeš žalovati, kako se moraš vesti in podobno. Pri meni je tako, pri nekom drugem morda čisto drugače. Ob žalujočih se navadno sprašujemo, kako bi jim lahko pomagali, da bi lažje našli pot iz svoje žalosti. Se pa tudi dogaja, da se nekateri žalujočim raje izognejo, ker nas ali njihov srečanje spravi v stisko. Kaj reči, da ne bo kaj narobe? Lahko si vnaprej pripraviš besede, ki jih boš žalujočemu rekel, pa se potem izkaže, da je vse čisto zgrešeno. Nobenega recepta ni, kaj bo pomagalo. Tega se ne moreš naučiti iz nobenih knjig. Človek pri tem vedno občuti svojo nemoč in neobglednost. In vendar je zelo pomembno, da ne zbežimo stran. To je vedno tveganje, ki nas dela majhne in ponižne.

Najpomembneje od vsega je, da smo pripravljeni dobro poslušati. Ne vemo, kaj vse bomo slišali. Morda bomo slišali tudi vedno znova isto stvar. Žalujoči mora svojo žalost spraviti iz sebe in to lahko stori samo, če mu to pustimo in ga ne omejujemo s svojimi nasveti. Morda bi sami naredili kaj drugače, razmišljali drugače, se vedli drugače. Ampak ta konkretni človek pred nami ima vso pravico do te drugačnosti. To imejmo v teh dneh, ko se spominjamo naših rajnih ali se z njihovimi svojci srečujemo ob grobovih, vedno pred očmi.

M. Klevišar

Dobri Jezus, ko v teh dneh prižigamo svečke po grobovih naših bližnjih, te iskreno prosim, vžgi v mojem srcu plamen, ki me bo grel ob misli na te moje bližnje. Naj me ne objema žalost, ampak veselje nad sleherno drobno iskro, ki so jo ti ljudje v svojem življenju prinašali med nas. Naj nam sedaj, ko so že pri tebi, vsak dan znova izprosijo vsega dobrega, mi pa se jih bomo v svojih molitvah radi spominjali.

A.K.

ŠKOFIJSKA KARITAS PROSI IN OBVEŠČA

Karitas

Škofijska Karitas Celje

Spoštovani!

Zagotovo vam je poznana stiska mnogih domov za starejše, ki jim ob epidemiji primanjkuje osebja. V kolikor bi kdo od prostovoljcev v župnijskih Karitas ali tudi kdo od prejemnikov pomoči oziroma župljanov želel sodelovati pri prostovoljnem delu v domovih, se lahko prijavi na obrazcu na spletnem naslovu: <https://forms.gle/UEdL15eZ3kgHK7oGA> (skrbnik obrazca je Slovenska karitas).

Še posebej so zaželeni prostovoljci, ki imajo zdravstveno izobrazbo ali večino s tega področja. Potrebna pa bo tudi različna laična pomoč pri lažjih opravilih. Prostovoljno delo je predvideno v belih conah, kjer ni okuženih. Če bo kakšno povpraševanje z domov za starejše na posameznem področju, bomo prijavljene iz tega območja

obvestili o taki prošnji.

V časih tesnobe, **RAZGLASTIVE EPIDEMIJE** in negotovosti ljudje potrebujemo predvsem nekoga, ki nas **ZARES** posluša in nam prisluhne. **ČE IMATE VPRAŠANJA V ZVEZI Z EPIDEMIJO**, ste v stiski, se počutite osamljene in potrebujete pogovor, nas lahko pokličete na telefon Škofijske Karitas Celje in prisluhnili vam bomo. **VSAK DAN, med 8. in 18. uro.**

051/278-482

Bodimo uho za ljudi v stiski.

SVETNIK TEDNA

Ernest, 7. november

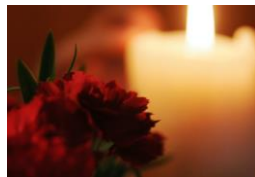

Sveti Ernest, opat benediktinskega samostana Zwiefalten blizu mesta Ulm (na jugozahodu Nemčije), je bil udeleženec druge križarske vojske v Palestini, ki je bila v rokah muslimanov. Po starem izročilu je bil Ernest plemiškega rodu – in to je zelo verjetno, saj so bili v tistih časih na vodilnih mestih v Cerkvi plemiški sinovi. Mlad je vstopil v benediktinski red in okoli leta 1140 postal opat samostana Zwiefalten, ki sta ga bila ustanovila kneza Kuno in Liutold von Achalm. Leta 1146 pa se je svoji visoki službi odpovedal in se skupaj s freisinškim škofom Otonom pridružil križarski vojski cesarja Konrada III. Njegov življenjepis, ki je nastal v 12. stoletju ve povedati, da je padel v roke Saracenom, kakor so tedaj pravili muslimanskim Arabcem, in ti so ga blizu svojega svetega mesta Meka po strašnem mučenju usmrtili. Ko je vest o njegovi smrti prišla do samostana v Zwiefaltenu, so ga tam začeli častiti kot mučenca in njegov spomin so obhajali prav na 7. november. Dejstvo je, da je bilo nekdaj tudi na našem ozemlju ime tega mučenca nadvse udomačeno. V zadnjih desetletjih pa se zanimanje zanj precej zmanjšuje. Različice so vam pa prav gotovo poznane: Erni, Ernesto, ali ženska oblika Ernesta, Ernestina in zelo razširjena oblika ženskega skrajšanega imena: Erna. Še kot zanimivost: sprva je bil v koledarju sv. Ernest 12. januarja, a gre za vojaka, ki je umrl kot mučenec v Rimu okoli leta 250 in je bil pokopan v katakombah. Vendar slednjega v novem martirologiju ni več. In ostaja le današnji godovnjak.

MISEL TEDNA

UMRL BOŠ ZA NOVO ŽIVLJENJE

V svojem najglobljem bistvu se težko sprijaznimo z grozljivim nesmisлом dokončne smrti. Biološko gledano je umiranje naravni konec naravnega življenjskega procesa. Toda gotovo slutiš, da je v tebi navzoče nekaj, kar je drugačno in globlje kot tvoje telo. Umrl boš, toda živel boš dalje. Drugače. Če lahko to veruješ, te bo vsega prevzelo. Našel si košček izgubljenega raja.

Phil Bosmans, Živi vsak dan

MAŠNI NAMENI

ŽUPNIJE SV. PAVEL IN MARIJA REKA

za + Heliko in Martina Šalamon ter za + Vikija Pozniča (1918)

VSI SVETI 1. november 2020 <i>Raz 7,2-4.9-14; Ps 24; 1 Jn 3,1-3; Mt 5,1-12</i>	- za vse žive in + farane vseh treh župnij Marija Reka: za + Hribar Alojzijo, Žanija in Kondija (<i>obl.</i>), za + Janija Hribarja, Ido Svet in za vse + sorodnike (1086) - za + Lojza Zmrzlaka – dar družine Amon ob pogrebu (1909) MOLITEV ZA RAJNE
Ponedeljek 2. november Spomin vernih rajnih <i>Mdr 3,1-9; Ps 23; Rim 5,5-11; Mt 5,1-12</i>	- v dober namen in po namenu sv. očeta (1675) Marija Reka: po namenu
Torek 3. november <i>Viktorin Ptujski, škof Flp 2,5-11; Lk 14,15-24</i>	- za + Rozalijo in Janeza Savnika, za + Mirjano Notar in v dober namen (1931)
Sreda 4. november <i>Karel Boromejski, škof Flp 2,12-18; Lk 14,25-33</i>	- po namenu
Četrtek 5. november <i>Zaharija in Elizabeta Flp 3,3-8; Lk 15,1-10</i>	molitev pred Najsvetejšim: za zdravje - po namenu
Petek 6. november <i>Lenart, opat Flp 3,17-4,1; Lk 16,1-8</i>	- Na čast Srcu Jezusovem in za + starše Antona in Justino Stergar ter za vse + Stergarjeve (1915)
Sobota 7. november <i>Ernest, opat Flp 4,10-19; Lk 16,9-15</i>	- Na čast Srcu Marijinem in za vse + iz rodbin Ribič, Gajšek in Simonović (1932) - za + Rudija Krašovec – obletnica (1920)
32. NAVADNA NEDELJA - zahvalna 8. november 2020 <i>Mdr 6,12-16; Ps 63; 1 Tes4,13-18; Mt 25,1-13</i>	- za vse žive in + farane vseh treh župnij - za + Viktorja Jug – (<i>obl.</i>) ter za + starše in sorodnike (1880) Marija Reka: za + Dragico in Julija Gradišek ter za + sorodnike (1087) - za + Ivico Oblak (1599)

Župnijsko glasilo Pavlov list izdaja župnišče Sv. Pavel v Preboldu, Trg 5, 3312 Prebold, tel.: 03/57 24 183,

TRR: SI56 0510 0801 5113 562, TRR Caritas: SI56 0510 0801 5261 196;

elektronska pošta: zupnija.prebold@telemach.net, damjan.ratajc@rkc.si, Odgovarja Damjan Ratajc, župnik in dekan